

EGY HÉT A KŐKORBAN

AVAGY
EXPERIMENTÁCIÓ FELSŐFOKON
ALBERTSDORF, 2017. JÚLIUS 23-30.

Egy 2016-os berlini konferencián kialakult kapcsolat után figyeltük fel a szilvásváradí Archeoparkra, így kaptunk meghívást a 2017-es albertsdorfi Steinzeitdorf-ba (kőkorszaki falu), ahol Európa legnagyobb kőkorszaki találkozóját rendezik. A találkozón képviselt 16 ország 61 résztvevője között voltak Európán kívülről érkező szakemberek is: egy az Egyesült Államokból, egy Dél-Afrikából és ketten Izraelből. Családtagként még öt gyermek is részt vett a programokban.

A helyszín, Albertsdorf, a Dán-félsziget alsó harmadának nyugati felén, Hamburgtól 90 km-re ÉNY felé, az Északi-tengertől 15 km-re, erdős-mocsaras területen fekszik. A 40 ha tanösvényekkel látogatható területből 4 ha a bekerített, belépővel működő archeopark. Az egész környék amezolitikumtól kezdve lakott volt. A területen feltárt objektumok többségében megalitikus temetkezési helyek és épületegyüttesek. A park logója egy megalitot szimbolizál, de a park címe is szimpatikus volt számomra: AÖZA, vagyis Archeologisch Ökologisches Zentrum Albertsdorf. Régóta igyekszem a régészeti eredményeket az ökológiával összeilleszteni, és itt láthattam, hogy ezen más is dolgozik.

A tábor résztvevői a park területén kőkori kunyhókban, őskori sátrakban, vagy a terület kieső részén egy kis alkalmi campingben voltak elszállásolva. Kérés volt, hogy a tábor középső részén, napközben, csak kőkort idéző ruházatban tartózkodjunk.

Az archeopark

Alex Horsch bemutatja a csontfuvólát

A hét programja előadásokból, bemutatókból, foglalkozásokból és tapasztalatcseréből állt. A témák a vadászat, a csapdázás, a kő-, csont- és faeszközök készítése, ragasztóanyagok előállítása, a bőr megmunkálása, bél feldolgozása, fonás, hálószövés, agyag előkészítése és feldolgozása, valamint az őskori zeneszerszámok köré csoportosodtak. Az előadások a más országokban elért eredmények bemutatásáról, hasonló találkozókra és más kutatási eredményekről szóltak. A magyar csoportból Alex Horsch és párja, Pápai Mária az ősi zenék dinamikájáról és elsősorban a csontfúvósok használatáról, Kereszti Zoltán a pénz nélküli gazdálkodásról, Bánvölgyi Helga a fűfélék feldolgozásáról és a belőlük készíthető használati tárgyakról, Regős József pedig a Bükk-vidék őskorának, régészeti leleteket tartalmazó barlangjainak a bemutatásáról és az őskori szexuális szimbólumokról, lehetséges értelmezésükről tartott előadást. Olyan sok, számunkra is érdekes téma volt,

A találkozó résztvevői

hogy nem is tudtunk mindegyiken megjelenni. Kis kiállításunkon az Archeoparkunk bemutatásán kívül a Nemzeti Parki védjegygel elismert kőszkzök rekonstrukciói, valamint Alex hangszerei voltak népszerűek.

A jövőt tekintve megegyeztünk a jövő évi találkozóban, melyen egy hét a mostanihoz hasonló formában, négy nap pedig szigorúan kőkori körülmények között telne el. Természetesen szeretnénk ezen is részt venni.

Az új előadásommal itthon is szeretném az archeológia és az ökológia összefüggéseit népszerűsíteni, és már készülök arra is, hogy Albertsdorfban bővebben kifejtssem a két tudományág kevésbé ismert, de nagyon előre mutató kapcsolatát.

Regős József

17. NEMZETKÖZI BARLANGTANI KONGRESSZUS

A 17. Nemzetközi Barlangtani Kongresszust (International Congress of Speleology – ICS) az Ausztrál Barlangász Szövetség (Australian Speleological Federation – ASF) szervezte 2017. július 23–27. között Sydney-ben. A szokásoknak megfelelően az ICS a Nemzetközi Barlangtani Unió (Union Internationale de Spéléologie – UIS) közgyűlésének első ülésével kezdődött, és a záró esemény a második ülés volt, így foglalva keretbe az egész rendezvényt.

Mivel Ausztrália a barlangászok nagy többségétől távol van, a résztvevők száma is alacsonyabb volt, mint az előző Kongresszusokon. Összességében 481 résztvevő volt jelen (ebből 7 fő magyar), akik

17th
International
Congress of
Speleology,
Sydney 2017